

SHTOJCA II

PROCEDURAT DHE KRITERET E PRANIMIT TË MBETJEVE

Hyrje

Kjo shtojcë përshkruan:

- parimet e përgjithshme për pranimin e mbetjeve në kategoritë e ndryshme të landfillleve, në të cilat bazohen procedurat e klasifikimit të mbetjeve;
- kriteret që duhet të plotësohen për mbetje të rrezikshme të caktuara që të pranohen në landfilllet e mbetjeve jo të rrezikshme. Këto kriteret duhet të marrin në konsideratë në veçanti aftësinë e mbetjeve për të lëngëzuar në afat të shkurtër, të mesëm dhe të gjatë.
- kriteret që duhet të plotësohen për mbetjet që pranohen në depozitim nëntokësor. Këto kriteret marrin veçanërisht në konsideratë, që mbetjet të mos priten të reagojnë me njëra-tjetrën apo me shkëmbin përreth.

Parime të përgjithshme

Përbërja, aftësia për të lëngëzuar, sjellja afatgjatë dhe vetitë e përgjithshme të një mbetjeje që landfilllohet duhet të njihen sa më saktë.

Pranimi i mbetjeve në një landfill bazohet ose në listën e mbetjeve që pranohen ose që refuzohen, të përcaktuara sipas natyrës dhe origjinës, dhe në metoda analize të mbetjeve dhe vlera kufi për vetitë e mbetjeve që pranohen.

Procedurat për pranimin e mbetjeve në landfill bazohen në metoda të standardizuara analize dhe vlera kufi për vetitë e mbetjeve që pranohen.

Kriteret për pranimin e mbetjeve në një kategori të caktuar landfilli bazohen në aspekte që lidhen me:

- mbrojtjen e mjedisit përreth (në veçanti ujërat nëntokësore dhe sipërfaqësore);
- mbrojtjen e sistemeve të mbrojtjes së mjedisit (p.sh. shtresat izoluese dhe sistemet e trajtimit të lëngjeve kulluese);
- mbrojtjen e proceseve të dëshiruara të stabilizimit të mbetjeve brenda landfillit;
- mbrojtjen kundër rreziqeve për shëndetin e njeriut.

Kriteret për pranimin e mbetjeve në një kategori të caktuar landfilli të bazuara në vetitë e mbetjeve janë, por pa u kufizuar në:

- njohja e përbërjes së plotë të mbetjeve;
- kufizime mbi sasinë e lëndës organike në mbetje;
- kërkesa ose kufizime mbi biodegradueshmërinë e përbërësve organikë të mbetjeve;
- kufizime mbi sasinë e përbërësve të caktuar potencialisht të dëmshëm/rrezikshëm (në lidhje me kriteret e mbrojtjes së përmendura më sipër);
- kufizime mbi aftësinë për të lëngëzuar potenciale dhe të pritshme të përbërësve të caktuar potencialisht të dëmshëm/rrezikshëm (në lidhje me kriteret e mbrojtjes së përmendura më

sipër);

— vetitë ekotoksikologjike të mbetjeve dhe lëngjeve kulluese që rezultojnë prej tyre.

Kriteret e bazuara në vetitë e mbetjeve, për pranimin e mbetjeve, janë më të gjera për landfillet e mbetjeve inerte, dhe janë më pak për landfillet për mbetje jo të rrezikshme, dhe më të kufizuara për ato për mbetje të rrezikshme, për shkak të nivelit më të lartë të mbrojtjes mjedisore që parashikohet për këto dy të fundit.

Procedurat e përgjithshme për testimin dhe pranimin e mbetjeve

Pranimi i mbetjeve përfshin tre nivele:

Niveli 1: Karakterizimi bazë

Kjo përbën një përcaktim të plotë, sipas metodave të standardizuara të analizës dhe testimit të sjelljes, të aftësisë së lëngëzimit në afat të shkurtër dhe afat të gjatë dhe/ose të vetive karakteristike të mbetjeve.

Niveli 2: Testimi i përputshmërisë

Kjo përfshin testime periodike me metoda më të thjeshta të standardizuara të analizës dhe testimit të sjelljes së mbetjes, për të përcaktuar nëse një mbetje përputhet me kushtet e lejes së mjedisit dhe/ose me kriteret specifike. Testet përqendrohen në variabla kryesore dhe në sjellje të identifikuara nga karakterizimi bazë.

Niveli 3: Verifikimi në vend

Kjo përfshin metoda të kontrollit të shpejtë për të konfirmuar që një mbetje është e njëjtë me atë që i është nënshtruar testimit të përputshmërisë dhe që është përshkruar në dokumentet shoqëruese. Mund të konsistojë në një inspektim vizual të ngarkesës së mbetjeve përpara dhe pas shkarkimit në landfill.

Një lloj i veçantë mbetjeje duhet zakonisht të karakterizohet në Nivelin 1 dhe të përmbushë kriteret përkatëse për t'u pranuar në një listë referente. Për të qëndruar në një listë specifike për vendin, një lloj i veçantë mbetjeje duhet të testohet në intervale të rregullta (p.sh. çdo vit) sipas Nivelit 2 dhe të përmbushë kriteret përkatëse. Çdo ngarkesë mbetjesh që mbërrin në hyrjen e një landfili duhet t'i nënshtrohet verifikimit të Nivelit 3.

Kërkesa të veçanta për merkurin metalik

Për qëllime të ruajtjes së përkohshme për më shumë se 1 vit të merkurit metalik, zbatohen kërkesat e mëposhtme:

A. Përbërja e merkurit

- përmbajtje mercuri më shumë se 99.9% peshë-peshë,
- pa papastërti që mund të korrodojnë çelikun (p.sh. acide nitrike, kripëra kloruri).

B. Kontejnerët

- prej çeliku të karbonit (ASTM A36) ose çeliku inox (AISI 304, 316L),
- rezistentë ndaj korrozionit dhe goditjeve,
- pa saldime, të mbyllur hermetikisht,
- me rezistencë ndaj kushteve të magazinimit,
- të testuar për rezistencë ndaj rrjedhjeve dhe rënies,
- të mbushur jo më shumë se 80% për të shmangur shtypjen ose rrjedhjet në temperaturë të lartë.

C. Procedurat e pranimit

- Pranohen vetëm kontejnerë që plotësojnë kushtet e mësipërme,
- Bëhet një inspektim vizual para ruajtjes dhe kontejnerët e dëmtuar, që rrjedhin ose janë të korroduar nuk pranohen,
- Kontejnerët duhet të kenë një stampë të përhershme me numrin e identifikimit, materialin, peshën e tyre bosh, prodhuesin dhe datën e prodhimit,
- Kontejnerët duhet të kenë një pllakë të fiksuar që tregon numrin e certifikatës.

D. Certifikata

- Emri dhe adresa e prodhuesit të mbetjeve,
- Emri dhe adresa e personit përgjegjës për mbushjen,
- Vendi dhe data e mbushjes,
- Sasia e merkurit,
- Pastërtia dhe përshkrimi i papastërtive (me raport analitik),
- Konfirmim që kontejnerët janë përdorur vetëm për transport/ruajtje mercuri,
- Numrat e identifikimit të kontejnerëve,
- Çdo shënim tjetër shtesë.

Certifikatat lëshohen nga prodhuesi i mbetjeve ose, në mungesë të tij, nga personi përgjegjës për menaxhimin e tyre.

Klasifikimi uniform i mbetjeve dhe procedurat që zbatohen gjatë pranimit të tyre.

Seksioni 1 i kësaj pjese parashtrohet procedurën që përcakton pranueshmërinë e mbetjeve në landfill. Kjo procedurë konsiston në karakteristikat bazë, testet e përputhshmërisë dhe verifikimin në vendin e landfillit.

Seksioni 2 i kësaj pjese parashtrohet kriteret e pranimit për çdo kategori landfilli. Mbetjet pranohen në landfill vetëm në qoftë se përmbushin kriteret e pranimit të asaj kategorie landfilli.

Seksioni 3 i kësaj pjese rendit metodat që duhen përdorur për marrjen e mostrave dhe analizat e mbetjeve.

1. Procedura për pranimin e mbetjeve në landfille

1.1. Karakterizimi bazë

Karakterizimi bazë është hapi i parë i procedurës së pranimit dhe nënkupton një përcaktim të plotë të mbetjeve, duke grumbulluar të gjithë informacionin e nevojshëm për asgjësimin e sigurt të mbetjeve në periudhë afatgjatë. Karakterizimi bazë kërkohet për çdo lloj mbetje.

1.1.1. Funksionet e karakterizimit bazë

- a) Informacion bazë mbi mbetjet: lloji, origjina, përbërja, konsistenca, aftësia për të lëngëzuar (leachability) në landfill, dhe kur është e nevojshme dhe e mundur, veti të tjera karakteristike;
- b) Informacion bazë për të kuptuar sjelljen e mbetjeve në landfill dhe opsionet për trajtimin e tyre, siç përcaktohet në pikën 3 të nenit 34 të ligjit nr. 57/2025 “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”.
- c) Vlerësimi i mbetjeve kundrejt vlerave kufi.
- d) Gjetja e variablave/ndryshoreve kryesore (parametrat kritikë) për testimin e përputhshmërisë dhe opsionet për thjeshtimin e testimit të përputhshmërisë (që çojnë në një pakësim të konsiderueshëm të përbërësve që duhen matur, por vetëm pas demonstrimit të informacionit përkatës). Karakterizimi mund të japë edhe raportet midis karakterizimit bazë dhe rezultateve të procedurave të thjeshtuara të testeve, si edhe frekuencën e testimit të përputhshmërisë.

Në qoftë se karakterizimi bazë i mbetjeve tregon se mbetjet plotësojnë kriteret për një kategori të caktuar landfilli, siç përcaktohet në seksionin 2, mbetja konsiderohet e pranueshme në atë kategori landfilli. Në rast të kundërt, mbetja nuk pranohet në atë kategori landfilli.

Gjeneruesi i mbetjeve, ose në mungesë të tij, personi përgjegjës për menaxhimin e mbetjeve, është përgjegjës për saktësinë e informacionit të dhënë për karakterizimin e mbetjeve.

Operatori mban të dhëna për informacionin e kërkuar për një periudhë prej 5 vjetësh.

1.1.2 Kërkesat themelore për karakterizimin bazë të mbetjeve

- a) Burimi dhe origjina e mbetjeve;
- b) Informacioni mbi procesin që gjeneron mbetjet (përshkrimi dhe karakteristikat e lëndëve të para dhe produkteve);
- c) Përshkrimi i trajtimit të kryer mbi mbetjet në përputhje me pikën 3 të nenit 34 të ligjit nr. 57/2025 “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, ose një deklaratë që sqaron arsyet pse një trajtim i tillë nuk konsiderohet i nevojshëm;
- d) Të dhëna mbi përbërjen e mbetjeve dhe aftësinë për të lëngëzuar (leachability) e mbetjeve në landfill, sipas rastit;
- e) Pamja e jashtme e mbetjeve (era, ngjyra, forma fizike);
- f) Kodi sipas vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 99, datë 19.02.2005 “Për miratimin e katalogut shqiptar për klasifikimin e mbetjeve” (Lista e mbetjeve të Bashkimit Europian);
- g) Për mbetjet e rrezikshme (që në katalog pasqyrohen me një kod 6-shifror të shoqëruar me «*»): shënohen edhe vetitë përkatëse që i bëjnë ato të rrezikshme sipas shtojcës 3 të ligjit nr. 57/2025 “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”.
- h) Informacion që vërteton se mbetjet nuk janë të përjashtuara nga landfilli sipas neneve 34 dhe 35 të ligjit “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”;
- i) Kategoria e landfillit ku mund të pranohen mbetjet;
- j) Përkujdesje të tjera që duhen ndërmarrë në landfill, në qoftë se është e nevojshme;

k) Verifikim nëse mbetjet mund të riciklohen ose të rikuperohen.

1.1.3 Testimi

Si rregull i përgjithshëm, për të përftuar informacionin e mësipërm, mbetjet testohen.

Përveç kullueshmërisë së mbetjeve në landfill, me anë të testimit duhet të njihet ose të përcaktohet edhe përbërja e mbetjeve. Testet që përdoren për karakterizimin bazë përfshijnë gjithmonë edhe ato që përdoren për testimin e përputhshmërisë.

Përmbajtja e karakterizimit, shkalla e testimit laboratorik të kërkuar dhe marrëdhënia ndërmjet karakterizimit bazë dhe kontrollit të përputhshmërisë varet nga lloji i mbetjeve.

Ekziston një dallim midis:

- a) mbetjeve që gjenerohen rregullisht në të njëjtin proces;
- b) mbetjeve që nuk gjenerohen rregullisht.

Karakterizimet e detajuara në pikat (a) dhe (b) sigurojnë informacion që mund të krahasohet drejtpërdrejt me kriteret e pranimit për kategoritë përkatëse të landfillit, dhe përveç kësaj, edhe informacion përshkrues (p.sh. pasojat e depozitimit bashkë me mbetjet bashkiake).

- a) Mbetjet që gjenerohen rregullisht në të njëjtin proces

Këto janë mbetje të njëjta dhe konsistente të gjeneruara rregullisht gjatë të njëjtit proces, ku:

- instalimet dhe procesi i gjenerimit të mbetjeve njihen mirë dhe materialet që futen në proces dhe vetë procesi janë të mirëpërcaktuar,
- operatori i instalimit ofron të gjithë informacionin e nevojshëm dhe informon operatorin e landfillit për ndryshimet në proces (veçanërisht për ndryshimet lidhur me materialet që futen në proces).

Procesi shpesh kryhet në një instalim të vetëm. Mbetjet mund të jenë gjeneruar edhe ngainstalime të ndryshme, në qoftë se identifikohen si një rrymë e vetme me karakteristika të zakonshme brenda kufijve të njohur (p.sh. hiri që mbetet nga incinerimi i mbetjeve bashkiake).

Për këto mbetje karakterizimi bazë përfshin edhe kërkesat themelore të renditura në seksionin 1.1.2 dhe veçanërisht kërkesat që vijnë:

- llojshmërinë e përbërësve të mbetjeve të veçanta;
- llojshmërinë dhe ndryshueshmërinë e vetive karakteristike;
- kullueshmërinë e mbetjeve në landfill, të përcaktuar nga testi i kullueshmërisë së lëngjeve të një partie mbetjesh dhe/ose testi i përshkueshmërisë dhe/ose testi i varësisë nga pH, në qoftë se kërkohen;
- variablat/ndryshoret kryesore testohen rregullisht.

Në qoftë se mbetjet gjenerohen nga i njëjti proces në instalime të ndryshme, informacioni jepet për qëllime vlerësimi. Për pasojë, merren një numër matjesh i mjaftueshëm për të treguar llojshmërinë dhe ndryshueshmërinë e vetive karakteristike të mbetjeve. Më pas, po qe se nuk kanë ndodhur ndryshime të rëndësishme në procesin e gjenerimit, mbetjet konsiderohen të karakterizuara dhe rrjedhimisht i nënshtrohen vetëm testit të përputhshmërisë.

Për mbetjet që gjenerohen nga i njëjti proces në të njëjtin instalim, rezultatet e matjeve mund të tregojnë vetëm ndryshime të vogla të vetive të mbetjeve në krahasim me vlerat kufi respektive.

Më pas, po qe se nuk kanë ndodhur ndryshime të rëndësishme në procesin e gjenerimit, mbetjet konsiderohen të karakterizuara dhe rrjedhimisht i nënshtrohen vetëm testit të përputhshmërisë.

Mbetjet nga impiantet për grupimin ose përzierjen e mbetjeve, nga stacionet e transferimit të mbetjeve ose rrymat e mbetjeve të përziera nga grumbulluesit e mbetjeve, mund të ndryshojnë në mënyrë të konsiderueshme në vetitë e tyre. Kjo gjë merret parasysh gjatë karakterizimit bazë.

Mbetje të tilla mund të klasifikohen nën rastin (b).

b) Mbetjet që nuk gjenerohen rregullisht

Këto mbetje nuk gjenerohen rregullisht nga i njëjti proces në të njëjtin instalim dhe nuk janë pjesë e një rryme mbetjesh të mirë karakterizuar. Çdo parti mbetjesh të tilla të gjeneruara, karakterizohet. Testimi për përputhshmërinë nuk kërkohet, pasi çdo parti e gjeneruar karakterizohet.

1.1.4 Rastet kur nuk kërkohet testimi

Testimi për karakterizimin bazë përjashtohet në rastet kur:

- a) mbetja bën pjesë në një listë mbetjesh që nuk kërkojnë testime, siç përcaktohet në seksionin 2;
- b) i gjithë informacioni i nevojshëm për klasifikimin bazë është i njohur dhe i justifikuar drejt për të kënaqur plotësisht kërkesat e Agjencisë Kombëtare të Mjedisit;
- c) për lloje të caktuara mbetjesh testimi është jo praktik ose kur nuk disponohen procedurat e duhura të testimit dhe kriteret e pranimit. Kjo gjë justifikohet dhe dokumentohet, duke përfshirë edhe arsyet pse mbetja është konsideruar e pranueshme në atë kategori landfilli.

1.2. Testi i përputhshmërisë

Mbetjet që, në bazë të karakterizimit bazë sipas seksionit 1, janë konsideruar të pranueshme për atë kategori landfilli i nënshtrohen më tej testit të përputhshmërisë për të përcaktuar nëse ato përputhen me rezultatet e karakterizimit bazë dhe kriteret përkatëse të pranimit, siç përcaktohet në seksionin 2.

Funksioni i testimit të përputhshmërisë kontrollon periodikisht rrymat e mbetjeve që gjenerohen rregullisht.

Parametrat që duhen testuar përcaktohen në karakterizimin bazë. Parametrat duhet të jenë të lidhur me informacionin e karakterizimit bazë; siç përcaktohet në karakterizimin bazë, për parametrat kritikë (variablat/ndryshoret kryesore) nevojitet vetëm një kontroll. Kontrolli tregon nëse mbetjet respektojnë vlerat kufi të parametrave kritikë.

Testet që përdoren për testimin e përputhshmërisë, janë një ose disa prej testeve që përdoren për karakterizimin bazë. Testimi duhet të konsistojë të paktën në një test kullueshmëriepër çdo parti. Për këtë qëllim përdoren metodat e listuara në seksionin 3.

Mbetjet që përjashtohen nga kërkesat për testim për karakterizimin bazë në seksionin 1.1.4(a) dhe seksionin 1.1.4(c) përjashtohen edhe nga testimi i përputhshmërisë. Megjithatë ato kanë nevojë të kontrollohen për përputhshmëri me informacionin e karakterizimit bazë, përveç testimit.

Testimi i përputhshmërisë kryhet të paktën një herë në vit dhe operatori siguron në çdorast që

testimi i përputhshmërisë të kryhet në kuadrin dhe frekuencën e përcaktuar ngakarakterizimi bazë.

Të dhënat e regjistruara me rezultatet e testeve mbahen për një periudhë prej 5 vjetësh.

1.3. Verifikimi në vend

Çdo ngarkesë mbetjesh e dërguar në landfill duhet të inspektohet me sy përpara dhe pas shkarkimit. Dokumentacioni shoqërues duhet të kontrollohet.

Për mbetjet e depozituara nga prodhuesi i mbetjeve në një landfill nën kontrollin e tij, ky verifikim duhet bërë në pikën e nisjes.

Mbetjet mund të pranohen në landfill, në qoftë se janë njëlloj me ato që kanë qenë subjekt i karakterizimit bazë dhe testimit të përputhshmërisë, dhe që janë përshkruar në dokumentet shoqëruese. Në rast të kundërt, mbetjet nuk duhet të pranohen.

Ministri me urdhër, përcakton kërkesat e testit për verifikimin në vend, duke përfshirë aty ku është e mundur, metodat e testeve të shpejta.

Me t'u dorëzuar, kampionet duhen marrë në mënyrë periodike. Kampionet duhet të mbahen pas pranimi të mbetjeve për një periudhë jo më të shkurtër se një muaj.

2. Kriteret e pranimi të mbetjeve në landfill

Ky seksion përcakton kriteret për pranimin e mbetjeve në secilin nga kategoritë e landfillit, përfshirë kriteret për depozitim nën dhe.

Agjencia Kombëtare e Mjedisit, kur jep leje mjedisi për pranimin e mbetjeve në landfillin e kategorisë përkatëse, sipas rastit, mund të pranojë vlera deri në tri herë më të larta se vlerat kufi të parametrave specifike të renditur në këtë seksion, përveç:

- karbonit organik të tretur (DOC) në seksionet 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1 dhe 2.4.1;
- BTEX (benzeni, tolueni, etilbenzeni, ksileni);
- PCBs (bifenilet e poliklorinuara) dhe vajit mineral në seksionin 2.1.2.2;
- karbonit organik total (TOC) dhe pH në seksionin 2.3.2 dhe humbjes në ndezje (LOI) dhe/ose TOC në seksionin 2.4.2; dhe
- kufizimit të rritjes së mundshme të vlerës kufi për TOC në seksionin 2.1.2.2 deri në vetëm dy herë më të larta se vlera kufi.

Pranimi i këtyre vlerave bëhet duke marrë në konsideratë:

- karakteristikat e landfillit dhe të rrethinave të tij;
- shkarkimet nga landfilli (përfshirë edhe lëngjet kulluese); dhe
- kufijtë e parametrave specifike në këtë seksion, që sipas vlerësimi të rrezikut, nuk paraqesin rrezik shtesë për mjedisin.

Agjencia Kombëtare e Mjedisit mban një regjistër për numrin e lejeve të lëshuara çdo vitsipas kësaj

dispozite.

2.1. Kriteret për landfillet e mbetjeve inerte

2.1.1. Lista e mbetjeve që pranohen pa u testuar në landfillet e mbetjeve inerte

Mbetjet në listën e mëposhtme plotësojnë kriteret e përcaktuara në përkufizimin e mbetjeve inerte në ligjin “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve” dhe kriteret e renditura në seksionin 2.1.2. Këto mbetje pranohen në landfillet e mbetjeve inerte pa iu nënshtruar testimit.

Mbetjet duhet të jenë nga një rrymë e vetme (vetëm një burim) i një lloji të vetëm. Mbetjet e ndryshme që përmbahen në listë mund të pranohen së bashku, me kusht që ato të vijnë nga i njëjti burim.

Në rast dyshimi për kontaminim (si nga inspektimi vizual, ashtu edhe nga njohuritë për origjinën e mbetjeve) duhet të aplikohet testimi ose në rast të kundërt mbetjet refuzohen. Në qoftë se mbetjet e listuara janë të kontaminuara ose përmbajnë materiale ose substanca të tjera siç janë metalet, asbesti, plastikët, kimikatet, etj. në një masë që rrit shkallën e rrezikut të lidhur me mbetjet, në mënyrë të mjaftueshme për të justifikuar asgjësimin e tyre në kategori të tjera landfili, ato mund të mos pranohen në landfillin e mbetjeve inerte.

Në qoftë se ka ndonjë dyshim që mbetjet nuk përmbushin përkufizimin e mbetjeve inerte dhe kriteret e listuara në seksionin 2.1.2 apo që mbetjet janë të kontaminuara, duhet të aplikohet testimi. Për këtë qëllim duhet të përdoren metodat e listuara nën seksionin 3.

Kodi sipas katalogut të mbetjeve	Përshkrimi	Kufizimi
10 11 03	Mbetjet nga materialet fibroze me bazë qelqi	Vetëm pa lidhës organikë
15 01 07	Ambalazhet e qelqit	
17 01 01	Betoni	Vetëm mbetje të përzgjedhura nga ndërtimet dhe shembjet ()
17 01 02	Tullat	Vetëm mbetje të përzgjedhura nga ndërtimet dhe shembjet (*)
17 01 03	Pllakat dhe qeramikat	Vetëm mbetje të përzgjedhura nga ndërtimet dhe shembjet (*)
17 01 07	Përzierje e betonit, tullave, pllakave dhe qeramikës	Vetëm mbetje të përzgjedhura nga ndërtimet dhe shembjet (*)
17 02 02	Qelqi	
17 05 04	Dherat dhe gurët	Përrjashtuar shtresat e sipërme të dheut, torfat; përjashtuar dherat dhe gurët nga vendet e kontaminuara
19 12 05	Qelqi	
20 01 02	Qelqi	Vetëm qelqi i grumbulluar në mënyrë të diferencuar

20 02 02	Dherat dhe gurët	Vetëm mbetjet nga kopshtet dhe parqet, përjashtuar shtresat e sipërme të dheut, torfat
----------	------------------	--

* Mbetjet (*), mbetje të përzgjedhura nga ndërtimet dhe shembjet: me përmbajtje të ulët të llojeve të materialeve të tjera (siç janë metalet, plastikët, dherat, përbërjet organike, druri, goma etj.). Origjina e mbetjeve duhet të jetë e njohur.

- Asnjë mbetje nga ndërtimet dhe shembjet dhe nga ndërtimet, të ndotura me substancatë rrezikshme organike ose inorganike (p.sh. për shkak të proceseve të prodhimit në ndërtim), ndotje toke, depozitimi dhe përdorimi i pesticideve ose substancave të tjera të rrezikshme, etj., në rast se nuk bëhet e qartë që ndërtimet e shembura nuk janë të ndotura në mënyrë të konsiderueshme.

- Asnjë mbetje nga ndërtimet dhe shembjet nga ndërtimet, të trajtuara, të mbuluara ose tëlyera me materiale, që përmbajnë substanca të rrezikshme në sasi të konsiderueshme.

Mbetjet që nuk janë renditur në këtë listë duhet t'i nënshtrohen testimit siç parashtrohet në seksionin 1 për të përcaktuar nëse ato përmbushin kriteret për pranueshmërinë e mbetjeve në landfillet e mbetjeve inerte, siç përcaktohet në seksionin 2.1.2.

2.1.2. Vlerat kufi për mbetjet e pranueshme në landfillet e mbetjeve inerte

2.1.2.1. Vlerat kufi të lëngëzimit

Për mbetjet që pranohen në landfillet e mbetjeve inerte zbatohen vlerat kufi të lëngëzimit si më poshtë, të llogaritura si raport i vëllimit të lëngjeve të kullimit ndaj masës së materialeve të ngurta (L/S) të 2 litra/kg dhe 10 litra/kg për çlirimin total dhe të shprehura drejtpërdrejt në mg/l për C0 (eluati i parë i testit të perkolimit është L/S = 0,1 l/kg).

Përbërësi	L/S = 2 l/kg (mg/kg substancë e thatë)	L/S = 10 l/kg (mg/kg substancë e thatë)	C0 (testi i perkolimit (mg/L))
As (Arsenik)	0.1	0.5	0.06
Ba (Barium)	7	20	4
Cd (Kadmium)	0.03	0.04	0.02
Cr (total) (Krom total)	0.2	0.5	0.1
Cu (Bakër)	0.9	2	0.6
Hg (Mërkur)	0.003	0.01	0.002
Mo (Molibden)	0.3	0.5	0.15
Ni (Nikel)	0.2	0.4	0.12
Pb (Plumb)	0.2	0.5	0.15
Sb (Antimoni)	0.02	0.06	0.1
Se (Selen)	0.06	0.1	0.04
Zn (Zink)	2	4	1.2

Klorure	550	800	460
Fluorure	4	1	2.5
Sulfate	560 (*)	1000 (*)	1500
Indeksi i Fenolit	0.5	1	0.3
DOC (**)	240	500	160
TDS (***)	2500	4000	--

(*) Në qoftë se mbetja nuk i përmbush këto vlera për sulfatet, ajo ende mund të konsiderohet se i plotëson kriteret e pranimit në qoftë se lëngu i kullimit nuk kapërcen asnjë nga vlerat që vijojnë: 1,500 mg/l si C0 në L/S = 0,1 l/kg dhe 6,000 mg/kg në L/S=10l/kg. Për të përcaktuar vlerat kufi në L/S=0,1l/kg nën kushtet e ekuilibrit fillestar është e nevojshme të përdoret testi i perkolimit, ndërsa vlera në L/S=10l/kg mund të përcaktohet ose nëpërmjet testit të perkolimit të lëngjeve të kullimit nga një parti ose nëpërmjet testit të perkolimit në kushte të përafërta me ato të ekuilibrit lokal.

(**) Në qoftë se mbetja nuk i përmbush këto vlera për DOC në vlerën e pH-it të vet, mund të testohet në mënyrë alternative midis L/S=10l/kg dhe një pH ndërmjet 7,5 dhe 8,0.

Mbetja mund të konsiderohet se i përmbush kriteret e pranimit për DOC, në qoftë se rezultati i këtij përcaktimi nuk i kalon 500 mg/kg. (ekziston një draft metodë e bazuar në standardin prEN 14429).

(***) Vlerat për lëndët e ngurta totale të tretshme (TDS) mund të përdoret në mënyrë alternative me vlerat e sulfateve dhe klorureve.

2.1.2.2. Vlerat kufi për përmbajtjen totale të parametrave organikë

Përveç vlerave kufi të kullimit të lëngjeve nga landfilli të dhëna në seksionin 2.1.2.1, mbetjet inerte duhet të plotësojnë edhe këto vlera të tjera kufi:

Parametri	Vlera (mg/L)
Karboni organik total (TOC)	30,000 (*)
BTEX (benzeni, tolueni, etilbenzeni, ksileni)	6
PCBs (bifenilet e poliklorinuara, 7 konfigurimet)	1
Vaj mineral (C10 deri C40)	500
PAHs (hidrokarburet policiklike aromatike)	vlerat kufi duhet të përcaktohen nga ministria

(*) Në rastin e dherave, Agjencia Kombëtare e Mjedisit mund të lejojë një vlerë kufi më të lartë, me kusht që për L/S = 10 l/kg si për vetë pH e vetë dheut, ashtu edhe për një vlerë pH ndërmjet 7,5 dhe 8,0 të merret vlera e DOC prej 500mg/kg.

2.2. Kriteret për landfillet e mbetjeve jo të rrezikshme

Në këtë aneks, parashtrohen vlerat kufi vetëm për mbetjet jo të rrezikshme, që asgjësohen në të njëjtën qelizë me mbetje të rrezikshme që janë të qëndrueshme dhe jo reaktive.

2.2.1. Mbetjet e pranueshme pa testim në landfillet e mbetjeve jo të rrezikshme

Mbetjet shtëpiake, siç përcaktohet në ligjin “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”, që klasifikohen si mbetje jo të rrezikshme në kapitullin 20 të katalogut të mbetjeve (në përputhje me listën europiane të mbetjeve), dhe që janë pjesë e mbetjeve shtëpiake jo të rrezikshme të grumbulluara në mënyrë të diferencuar, si dhe materialet e njëjta jo të rrezikshme nga burime të tjera, mund të pranohen në landfillet e mbetjeve jo të rrezikshme pa iu nënshtruar testimit.

Mbetjet mund të mos pranohen në qoftë se nuk i janë nënshtruar trajtimeve të mëparshme sipas kërkesave të ligjit nr. 57/2025 “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve” ose në qoftë se ato janë të kontaminuara në atë masë që rrit rrezikun e tyre aq sa të justifikohet asgjësimi i tyre në impiante të tjera.

Ato mund të mos pranohen në qelizat ku pranohen mbetjet e rrezikshme të qëndrueshme jo reaktive sipas kërkesave të ligjit “Për menaxhimin e integruar të mbetjeve”.

2.2.2. Vlerat kufi për mbetjet jo të rrezikshme

Vlerat kufi që vijojnë zbatohen për mbetjet granulare jo të rrezikshme që pranohen në të njëjtën qelizë me mbetjet e rrezikshme të qëndrueshme jo reaktive, të llogaritura në L/S = 2 dhe 10 l/kg për çlirimet totale dhe të shprehura drejtpërdrejt në mg/l për C0 (në eluatit e parë të testit të perkolimit në L/S = 0,1 l/kg). Mbetjet granulare përfshijnë të gjitha mbetjet që nuk janë monolite.

Përbërësi	L/S = 2 l/kg (mg/kg substancë e thatë)	L/S = 10 l/kg (mg/kg substancë e thatë)	C0 (testi i perkolimit) (mg/L)
As (Arsenik)	0.4	2	0.3
Ba (Barium)	30	100	20
Cd (Kadmium)	0.6	1	0.3
Cr (Krom total)	4	10	2.5
Cu (Bakër)	25	50	30
Hg (Mërkur)	0.05	0.2	0.03
Mo (Molibden)	5	10	3.5
Ni (Nikel)	5	10	3
Pb (Plumb)	5	10	3
Sb (Antimoni)	0.2	0.7	0.15
Se (Selen)	0.3	0.5	0.2
Zn (Zink)	25	50	15
Klorure	10,000	15,000	8,500
Fluorure	60	150	40
Sulfate	10,000	20,000	7,000

DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40,000	60,000	--

(*) Në qoftë se mbetja nuk i plotëson këto vlera për DOC në pH e vet, ajo mund të testohet në mënyrë alternative në L/S=10l/kg dhe në një pH 7,5-8,0. Mbetja mund të konsiderohet se i përmbush kriteret e pranimit për DOC, në qoftë se rezultati i këtij përcaktimi nuk i kalon 800 mg/kg (ekziston një draft metodë e bazuar në standardin prEN 14429).

(**) Vlerat për TDS mund të përdoren në mënyrë alternative me vlerat e sulfateve dhe klorureve.

2.2.3. Mbetjet e gipsit

Materialet jo të rrezikshme me bazë gipsi duhet të asgjësohen vetëm në landfillet e mbetjeve jo të rrezikshme në qelizat ku nuk pranohen mbetje të bio-degradueshme. Për mbetjet që asgjësohen në landfill, së bashku me materialet me bazë gipsi zbatohen vlerat limit për TOC dhe DOC që janë dhënë në seksionet 2.3.2 dhe 2.3.1.

2.3. Kriteret për mbetjet e rrezikshme që pranohen në landfillet e mbetjeve jo të rrezikshme

Mbetje të qëndrueshme, jo reaktive janë ato mbetje për të cilat, as në kushtet e zbatimit të projektit të landfillit dhe as në kushtet e aksidenteve të parashikueshme, në periudhë afatgjatë mënyra e lëngëzimit (leaching) nuk ndryshon negativisht:

- vetëm të mbetjet (për shembull, me anë të biodegradimit);
- nën ndikimin e kushteve mjedisore afatgjata (për shembull uji, ajri, temperatura, shtrëngimi mekanik);
- nga ndikimi i mbetjeve të tjera (përfshirë produktet e mbetjeve siç janë lëngjet e kullimit (leachate) dhe gazi i landfillit).

2.3.1. Vlerat kufi të lëngëzimit (leaching)

Vlerat kufi të lëngëzimit në landfill që vijojnë më poshtë zbatohen për mbetjet granulare të rrezikshme që pranohen në landfillet e mbetjeve jo të rrezikshme, të llogaritura në L/S = 2 dhe 10 l/kg për çlirimin total dhe të shprehur drejtpërdrejt në mg/l të C0 (eluati i parë i testit të perkolimit në L/S = 0,1 l/kg). Mbetjet granulare përfshijnë të gjitha mbetjet që nuk janë monolite.

Përbërësi	L/S = 2 l/kg (mg/kg substancë e thatë)	L/S = 10 l/kg (mg/kg substancë e thatë)	C0 (testi i perkolimit) (mg/L)
As (Arsenik)	0.4	2	0.3
Ba (Barium)	30	100	20
Cd (Kadmium)	0.6	1	0.3
Cr (Krom) (total)	4	10	2.5

Cu (Bakër)	25	50	30
Hg (Mërkur)	0.05	0.2	0.03
Mo (Molibden)	5	10	3.5
Ni (Nikel)	5	10	3
Pb (Plumb)	5	10	3
Sb (Antimoni)	0.2	0.7	0.15
Se (Seleni)	0.3	0.5	0.2
Zn (Zink)	25	50	15
Klorure	10,000	15,000	8,500
Fluorure	60	150	40
Sulfate	10,000	20,000	7,000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40,000	60,000	--

(*) Në qoftë se mbetja nuk i përmbush këto vlera për DOC për pH e vet, ajo mund të testohet në mënyrë alternative në L/S=10l/kg dhe në një pH 7,5-8,0. Mbetja mund të konsiderohet se i përmbush kriteret e pranimit për DOC, në qoftë se rezultati i këtij përcaktimi nuk i kalon 800 mg/kg (Një draft metodë e bazuar në standardin prEN 14429 është e disponueshme).

(**) Vlerat për TDS mund të përdoren në mënyrë alternative për vlerat e sulfatëve dhe të klorureve.

Ministri, me urdhër, vendos kritere për mbetjet monolite që sigurojnë të njëjtin nivel mbrojtjeje të mjedisit që sigurohet nga vlerat kufi të mësipërme.

2.3.2. Kritere të tjera

Përveç vlerave kufi të kullimit të lëngjeve nga landfilli të paraqitura në seksionin 2.3.1, mbetjet granulare duhet të plotësojnë kriteret shtesë që vijojnë:

Parametri	Vlera
Karboni organik total (TOC)	5% (*)
pH	Minimumi 6
Kapaciteti i neutralizimit të acideve (ANC)	Duhet të llogaritet

(*) Në qoftë se kjo vlerë nuk arrihet, Agjencia Kombëtare e Mjedisit mund të lejojë një vlerë kufi më të lartë, me kusht që vlera e DOC prej 800 mg/kg të arrihet në L/S = 10 l/kg, si në pH e vet materialit ashtu edhe në një vlerë pH midis 7,5 dhe 8,0.

2.3.3. Mbetjet e asbestit

Materialet e ndërtimit, që përmbajnë asbest dhe lloje të tjera mbetjesh asbesti të përshtatshme, mund të asgjësohen në landfilllet e mbetjeve jo të rrezikshme pa u testuar.

Për landfilllet që marrin materiale ndërtimi që përmbajnë asbest dhe mbetje të tjera asbesti të përshtatshme, duhet të plotësohen kërkesat e mëposhtme:

- Mbetjet nuk duhet të përmbajnë substanca të tjera të rrezikshme përveç asbestit të lidhur, përfshirë fibrat e lidhura nga një agjent lidhës ose të paketuara në plastikë.
- Landfilli pranon vetëm materiale ndërtimi që përmbajnë asbest dhe mbetje të tjera asbesti të

përshtatshme. Këto mbetje mund të asgjësohen edhe në një qelizë të veçantë të landfillit për mbetjet jo të rrezikshme, në qoftë se qeliza është e izoluar siç duhet.

- Me qëllim që të shmanget shpërndarja e fibrave, zona e depozitimit mbulohet me materialin e duhur çdo ditë dhe përpara çdo operacioni ngjeshjeje, dhe në qoftë se mbetja nuk është e ambalazhuar, ajo spërkatet rregullisht.
- Me qëllim që të shmanget shpërndarja e fibrave në landfill/qelizë vendoset një mbulesë sipërme përfundimtare.
- Në landfill/parcelë nuk kryhet asnjë punë që mund të çojë në përhapjen e fibrave (p.sh.shpimi i puseve).
- Pas mbylljes, ruhet plani i vendndodhjes së landfillit/qelizës, që tregon se janë depozituar mbetje asbesti.
- Me qëllim që të shmanget kontakti i njerëzve me mbetjet, merren masat e duhura për të kufizuar përdorimin e mundshëm të tokës pas mbylljes së landfillit.

Për landfillet që marrin vetëm materiale ndërtimi që përmbajnë asbest, kërkesat e përcaktuara në aneksin I seksioni 3.2 dhe 3.3 mund të reduktohen, në qoftë se plotësohen kërkesat e mësipërme.

2.4. Kriteret për mbetje të pranueshme në landfillet për mbetje të rrezikshme

2.4.1. Vlerat kufi të lëngëzimit (leaching)

Vlerat kufi të lëngëzimit (leaching) që jepen më poshtë zbatohen për mbetje granulare që pranohen në landfillet e mbetjeve të rrezikshme, të llogaritura në $L/S = 2$ dhe 10 l/kg për çlirimin total dhe të shprehura drejtpërdrejt në mg/l për C_0 (në eluatën e parë të testit të perkolimit në $L/S = 0,1$ l/kg). Mbetjet granulare përfshijnë të gjitha mbetjet që nuk janë monolite.

Përbërësi	L/S = 2 l/kg (mg/kg substancë e thatë)	L/S = 10 l/kg (mg/kg substancë e thatë)	C0 (testi i perkolimit) (mg/L)
As (Arsenik)	6	25	3
Ba (Barium)	100	300	60
Cd (Kadmium)	3	5	1.7
Cr (Krom total)	25	70	15
Cu (Bakër)	50	100	60
Hg (Mërkur)	0.5	2	0.3
Mo (Molibdeni)	20	30	10
Ni (Nikel)	20	40	12
Pb (Plumb)	25	50	15
Sb (Antimoni)	2	5	1
Se (Seleni)	4	7	3
Zn (Zinku)	90	200	60

Klorure	17,000	25,000	15,000
Fluorure	200	500	120
Sulfate	25,000	50,000	17,000
DOC (*)	480	1,000	320
TDS (**)	70,000	100,000	--

(*) Në qoftë se mbetja nuk i përmbush këto vlera për DOC në pH e vet, ajo mund të testohet në mënyrë alternative edhe në L/S=10l/kg dhe pH 7,5-8,0. Mbetja mund të konsiderohet se i përmbush kriteret e pranimit për DOC, në qoftë se rezultati i këtij përcaktimi nuk i kalon 1,000 mg/kg (ekziston një draft metodë e bazuar në standardin prEN 14429).

(**) Vlerat e TDS mund të përdoren në vend të vlerave të sulfateve dhe klorureve.

2.4.2. Kritere të tjera

Përveç vlerave kufi të lëngëzimit (leaching) nga landfilli sipas seksionit 2.4.1, mbetjet e rrezikshme duhet të plotësojnë edhe kriteret e mëposhtme:

Parametri	Vlera
Humbja nga ndezja (LOI)	10% (*)
Karboni organik total (TOC)	6% (**)
Kapaciteti i neutralizimit acid (ANC)	Duhet vlerësuar (llogaritur)

(*) Duhet përdorur ose LOI ose TOC.

(**) Nëse kjo vlerë nuk arrihet, Agjencia Kombetare e Mjedisit mund të lejojë një vlerë kufi më të lartë, me kusht që vlera e DOC prej 1,000 mg/kg të arrihet kur L/S = 10 l/kg, ose në pH e vetë materialit ose në një vlerë pH ndërmjet 7,5 dhe 8,0.

2.5. Kriteret për depozitimin nëntokësor

Për pranimin e mbetjeve në një landfilli nën dhe (nëntokësor), duhet të bëhet vlerësim i sigurisë për atë vend specifik siç përcaktohet në aneksin III. Mbetjet mund të pranohen vetëm nëse janë në përputhje me vlerësimin e sigurisë së atij landfilli specifik.

Në landfillet nën dhe (nëntokësore) të mbetjeve inerte, mund të pranohen vetëm ato mbetje që plotësojnë kriteret e përcaktuara në seksionin 2.1.

Në landfillet nën dhe (nëntokësore) të mbetjeve jo të rrezikshme, mund të pranohen vetëm ato mbetje që plotësojnë kriteret e përcaktuara në seksionin 2.2 ose në seksionin 2.3.

Në landfillet nën dhe (nëntokësore) të mbetjeve të rrezikshme, mbetjet mund të pranohen vetëm nëse janë në përputhje me vlerësimin e sigurisë së atij landfilli specifik. Në këtë rast, kriteret e përcaktuara në seksionin 2.4 nuk zbatohen. Megjithatë, mbetjet duhet t'inienshtrohen procedurës së pranimit siç përcaktohet në seksionin 1.

3. Marrja e mostrave dhe metodat e testimit

Marrja e mostrave dhe testi për karakterizimin bazë dhe testi i përputhshmërisë kryhen nga persona dhe institucione të pavarur dhe të kualifikuar. Laboratorët duhet të kenë eksperiencë të

provuar në testimet dhe analizat e mbetjeve, si edhe një sistem eficient për sigurimin e cilësisë.

Marrja e mostrave mund të kryhet nga gjeneruesit ose operatorët e mbetjeve me kusht që, me mbikëqyrjen e duhur të personave dhe institucioneve të pavarur dhe të kualifikuara, të sigurohet arritja e objektivave të përcaktuara në këtë rregullore.

Testimi i mbetjeve mund të kryhet nga prodhuesit ose operatorët e mbetjeve nëse ata kanë ngritur një sistem të përshtatshëm për sigurimin e cilësisë përfshirë kontrollin periodik të pavarur.

Për sa kohë që një standard CEN nuk disponohet si një standard EN zyrtar, do të përdoren ose procedurat/standartet kombëtare ose projekt standardi CEN, kur ky i fundit të ketë arritur fazën e standardit prEN.

Për marrjen e mostrave të mbetjeve – për karakterizimin bazë, testin e përputhshmërisë dhe testin e verifikimit në terren – duhet të hartohet plani i marrjes së mostrave sipas pjesës 1 të standardit të marrjes së mostrave aktualisht të zhvilluar nga CEN.

Vetitë e përgjithshme të mbetjeve	
EN 13137	Përcaktimi i TOC të mbetjet, llumrat dhe sedimentet
prEN 14346	Llogaritja e lëndëve të thata nëpërmjet përcaktimit të mbetjeve të thata ose përmbajtjes së ujit
Testet e lëngëzimit (<i>leaching</i>)	
prEN 14405	Testi i përcaktimit të sjelljes së lëngëzimit – testi i perkolimit me drejtim për lart (Testi i perkolimit me drejtim lart për përbërësit inorganik)
EN 12457/1-4	Testi i përputhshmërisë së lëngëzimit të mbetjeve granulare dhe llumrave d: Pjesa 1 : L/S = 2 l/kg, madhësia e pjesëzës < 4 mm Pjesa 2: L/S = 10 l/kg, madhësia e pjesëzës < 4 mm Pjesa 3: L/S = 2 dhe 8 l/kg, madhësia e pjesëzës < 4 mm Pjesa 4: L/S = 10 l/kg, madhësia e pjesëzës < 10 mm
Digjestimi (digestion) i mbetjeve të papërpunuara	
EN 13657	Digjestimi për përcaktimin e mëtejshëm të pjesës së elementëve të tretshëm në ujë (digjestimi i pjesshëm i mbetjeve të ngurta para analizave elementare, që e lenë matricën e silikateve të paprekur)
EN 13656	Digjestimi me anë të mikrovalëve me përzierje acidi fluorhidrik (HF), acidi nitrik (HNO ₃) dhe acidi klorhidric (HCl) për përcaktimin e mëtejshëm të elementeve (digjestim total i mbetjeve të ngurta para analizave elementare)

Analizat	
ENV 12506	Analiza e eluateve — Përcaktimi i pH, arsenikut - As, bariumit - Ba, kadmiumit - Cd, klorit - Cl, kobaltit - Co, kromit - Cr, kromit VI - CrVI, bakrit - Cu, molibdenumi - Mo, nikelit - Ni, dioksidit të azotit - NO ₂ , plumbit - Pb, squfurit total - S, sulfateve- SO ₄ , vanadiumit – V dhe zinkut - Zn (analiza e përbërësve inorganikë të mbetjeve të ngurta dhe/ose eluateve të tyre; elementet madhore, minore dhe gjurmëve të tyre)
ENV 13370	Analiza e eluateve — Përcaktimi i amoniumit, përbërje organike halogjene - AOX, konduktivitetit, mërkurit - Hg, indeksit të fenolit, karbonit organik total - TOC, CN –së lehtësisht të çlirueshme, fluorit - F (analiza e përbërësve inorganikë të mbetjeve të ngurta dhe/ose eluateve (anionet) e tyre
prEN 14039	Përcaktimi i përmbajtjes hidrokarbure në diapazonin C10 deri në C40 me gaz kromatograf

Ministria amendon këtë listë me standardet e reja CEN, dhe miraton gjithashtu metodat që do të përdoren për testet dhe analizat, për të cilat nuk disponohen (akoma) metoda (CEN).